

Мытная пастка

Мэта «саюза траіх» — падпарадкаванне і ўдушэнне беларускай эканомікі расійскім бокам. Піша Віталь Сіліцкі.

Беларускія аналітыкі звярнулі мала ўвагі на падобіўку мытнага саюза Расіі, Беларусі і Казахстана. Навошта ён спатрэбіўся Расіі, калі, здавалася б, ужо быў мытны саюз з Беларуссю, а гандлю з Казахстанам нічога не замінала?

Тут усё проста. Мытная палітыка ў рамках саюза, вядома ж, не планавалася на раўнапраўнай трохбаковай аснове. Стыль паводзінаў Расіі ва ўсіх постсавецкіх утварэннях — «у сильного всегда бессильный виноват».

Дык вось, у рамках двухбаковых адносінаў Беларусь не як магла адпірацца, а ўжо калі тры бакі — ствараецца большасць. Вядома ж — Расіі з Казахстанам, у якіх практычна аднапартыйная эканоміка і падобныя інтарэсы ў плане мытнага рэжыму.

То бок мэтай «хаўрусу трох» было выключна падпарадкаванне і ўдушэнне беларускай эканомікі расійскім бокам, а сам саюз і планавалася, і ажыццяўляецца як інструмент эканамічнага і палітычнага шантажу Беларусі (і тут пытанні ўласнасці, кантролю над інфраструктурай і ўсё астатняе). Усё, нічога больш у гэтым хаўрусе няма. Больш, дарэчы, нічога і не трэба.

Але ж ёсць нейкія законы, нормы, дамовы, міжнародныя правілы. Ну вось, скажам, каб заключыць новы шлюб, трэба разарваць існы. А тут выходзіць, што «шлюб» з Беларуссю Расія разарвала ў аднабаковым парадку,

Віталь Сіліцкі

доктар палітычных навук, дырэктар Беларускага інстытута стратэгічных даследаванняў (Вільня).

заявіўшы, што ад 5 ліпеня дзейнічае толькі саюз, падпісаны ў трохбаковым парадку. А як жа мытны хаўрус Беларусі і Расіі, які існуе ад 1995 году? Яго хтосьці дэмансавалі? Хоць нейкую працэдуру разводу прайшлі?

Ды дзе там. Выходзіць такая сітуацыя. У сямі з двух партнёраў адзін партнёр прыводзіць каханку і заяўляе другому — або менаж а трую, або прэч з хаты! Вось менавіта ў такой сітуацыі прававага бяспэчэнства апынулася сёння Беларусь.

Дарэчы, яшчэ адна дамова, пра якую цяпер ніхто не ўгадвае, — дамова пра саюзную дзяржаву. Вядома, вочы б мае гэтай дзяржавы не бачылі, але з яе, перад тым як заключыць мытны хаўрус у трохбаковым фармаце, Расія таксама мусіла выйсці. Прычым рэферэндумам, як закладзена ў дамове.

У межах дамовы пра саюзную дзяржаву «створэнне аднаго эканамічнага прастранства і прававых асноў агульнага рынку» аднесена да выключнай кампетэнцыі саюзнай дзяржавы — Расія не мае права вырашаць гэтыя пытанні аднаасобна, а тым

Севарынец: Мытны саюз — найвялікшы геапалітычны прывал апошніх гадоў

Сустаршыня Беларускай хрысціянскай дэмакратыі Павал Севарынец выступіў з заявай адносна падпісання Беларуссю Мытнага саюза з Расіяй і Казахстанам.

«Мы расцэнваем падпісанне Мытнага саюза з Расіяй і Казахстанам як найвялікшы геапалітычны прывал апошніх гадоў».

Эканамічная выгада ад такой «інтэграцыі», ды яшчэ і ўнутрана супярэчлівая на фоне пастаянных «гандлёвых войнаў», можа стаць для Беларусі катастрофічнай. Саюз з адсталымі ў эканамічным сэнсе і недэмакратычнымі рэжымамі — загадка прайгрышы. Уступленне ў Сусветную гандлёвую арганізацыю «ўтраіх» — бязглуздыца. Савецкая настальгія і жаданне застацца пры ўладзе любой цаной не могуць зрабіць з Лукашэнкі абаронцу нацыянальных інтарэсаў.

Часовыя выгады ад расійскага рынку збыту, адкуль нас пастаянна выціскаюць, несумерны са стратамі ад энергетычнай залежнасці і палітычнага расійскага дыктату.

Беларускім нацыянальным інтарэсам адпавядае найперш еўрапейская эканамічная інтэграцыя. Нам патрэбны новыя тэхналогіі і заходнія інвестыцыі.

Нам трэба пераарыентавацца з энерга- і матэрыялаёмкай вытворчасці да праца- і навуковаёмкай, а нас зноў «кармяць» пратухлымі савецкімі катлетамі папалам з мухамі», — сказаў Севарынец. Яго цытуе прэс-служба Беларускай хрысціянскай дэмакратыі.

больш у тандэме з трэцяй краінай.

Ну і нарэшце — артыкул 29.

«В Союзном государстве действует единое таможенное пространство, в отношении которого применяются:

- единый порядок экспортного контроля;
- единые меры нетарифного регулирования, включая применение количественных ограничений, лицензирование ввоза и вывоза товаров, ведение единого перечня товаров, к которым применяются запреты или ограничения ввоза и вывоза;
- единый порядок взаимного признания лицензий, сертификатов и разрешений на ввоз или вывоз товаров».

Згодна з гэтым артыкулам, чыста фармальна кіраўнік Беларусі мае рацыю, патрабуючы адзінага парадку цэнаўтварэння на нафту. Іншая справа, што «з ваўкамі жыць — паваўчынаму выць». Самі ведалі, куды лезлі, і варыянтаў для адступлення не пакінулі — рынкаў, акрамя расійскага, у прамысловага хламу няма, а адносіны з Захадам умудрыліся ізноў ушчэнт сапсаваць. Званочкі, якія прагучалі яшчэ тры гады таму, так і не былі ўспрыняты ў сур'ёзе.

Нам жа засталася назіраць за фіналам сагі пра мытны хаўрус, у якой мог быць толькі адзін канец — дазволіць сабе не падпісаць саюза беларускае кіраўніцтва не магло.

Платай за няздольнасць забяспечыць дзейную інфраструктуру незалежнасці краіны, у першую чаргу — знізіць спажыванне расійскай энергіі і падвысіць канкурэнтаздольнасць эканомікі, стала палітычнае згвалтаванне, праз якое прайшла беларуская эліта гэтымі днямі (на тле як быццам бы герайчнага супраціву ў газавых войнах гэтыя ціхі акт капітуляцыі выглядаў тым прыкрэйшым і агіднейшым). Застаецца толькі рабіць высновы, прычым не толькі беларусам, але і іх суседзям. Галоўная з якіх: усе дамовы, заключаныя з сённяшняй Расіяй і яе апантаным маніяй велічы кіраўніцтвам, могуць так і застацца фількінай граматай, калі Крэмль убачыць магчымае дзейнічаць па праве моцнага. Хай задумаюцца энтузіясты разнастайных «патокаў».

Belinstitute.eu

Праўда пра «Ману»

Лявон Вольскі праспяваў песню з рэфрэнам: «Гавары праўду!»

Песня Лявона Вольскага «Мана» пры канцы чэрвеня з'явілася на сайце грамадскай кампаніі «Гавары праўду». «Мана! Татальная мана! Мана! Татальная вайна! А ты кажы праўду, гавары праўду!» — спявае музыка.

Інтэрнэт адразу звінаваціў спевака ў кан'юктурнасці.

Лявон Вольскі адказаў у сваім інтэрнэт-дзёніку: «Вось жа ж цікава! Уладзімір Пракопавіч [Някляеў] папрасіў музычна аздабіць верш «Мана». Я гэта зрабіў і аддаў спадару Някляеву. Даволі даўно. І паехала... Шаноўнае спадарства, я адказна заяўляю: рабіў бясплатна, без ганарару. Бо там пачалі ўжо казаць пра нейкія тысячы і дзясяткі тысячы... Самае цікавае: калі адна сяброўка сказала ў офісе, што я зрабіў з верша песню бясплатна, ніводзін чалавек (!) не паверыў, — іранізуе Вольскі. — Якое-ніякое, а грамадства спажывання, спадарства! Кожны мяркуе па сабе...»

Лявон Вольскі і N.R.M. у 2006 годзе былі запісалі песню «Гадзючкі», якая адразу стала гімнам Супраціўлення («Хай варожыць гадзючкі варожы, усё роўна мы пераможам!»).

У ЗША ці Вялікабрытаніі, з іх высокай палітычнай культуры дэмакратыі, публічная падтрымка

артыстамі палітыкаў лічыцца нармальнай з'явай.

Рэакцыя на песню Вольскага выкліканая найперш таямнічасцю, што ахутвае кампанію Някляева. Магчыма, спекуляцыі знікнуць, калі «Гавары праўду» канчаткова адкрые

свае планы. Цяпер відавочна толькі тое, што «праўдзістам» удалося разварушыць млявае беларускае палітычнае поле і гэта шмат каму не падабаецца.

Алесь Пілецкі

Іван Шыла пра «Гавары праўду»: Безідэйная кампанія

Моладзевы лідэр **Іван Шыла** ў Фэйсбуку — пра грамадскую кампанію «Гавары праўду» і песню, напісаную для яе Лявонам Вольскім:

Вольскі Вольскім. Што да «Гавары праўду», то не ўспрымаю нармальна безідэйную кампанію. Грошы, вядома, патрэбныя. Але, хаця б, крыху без іх. Дый людзі, якія там удзельнічаюць, аб'якавыя да праўды, свабоды, сацыялізму, дэмакратыі, сумлення.

Наконт грошай «Гавары праўду» — не зайздросна. Тыя людзі, якіх аб'яднала кампанія, разам не праз усведамленне жадання гаварыць праўду менавіта тут і цяпер. У Салігорску людзі мяняюць арганізацыю як пальчаткі і цяпер гавораць праўду. Бо не праўда ім

патрэбна, а выключна грошы. І так у многіх гарадах, проста адпрацоўваюцца грошы. Ідэя значэння зусім не мае.

Мяне не палохаюць трансферы актывістаў. Нягледзячы ні на што, кампанія задавальняе, бо дзейнасць лепш за бяздзейнасць. Проста выказаваю меркаванне, што лепш бы дзейнасць была хоць крыху ідэйнай, а не толькі праплочанай.

Татальна плаціць грошы валанцёрам — гэта няправільна. Тады гэта ўжо не валанцёры і актывісты кампаніі, а наёмнікі, працоўныя на сезон. Не ведаю, як унутры, але некаторыя ўдзельнікі кампаніі наўрад усведамляюць сэнс механічных дзеянняў, якія агулам скіраваны на прасоўванне ўніверсальнай ідэі. Так падаецца звонку.

Дарэчы, не думаю, што «ГП» мае намер перамагчы Лукашэнку. А вось пасля выбараў грамадзянская кампанія, якая сваёй мэтай (праўды ў краіне) не дасягне, знікне.

Іван Шыла

лідэр салігорскай моладзі. Яго забралі ў войска ў 2009. У выніку ўвагі, якую ён прыцягнуў да сваёй вайскавай часткі, там вырашаецца праблема ачысткі вады. Там таксама 15 чалавек прыцягнуты да адказнасці за дзедаўшчыну (ва ўсёй астатняй Беларусі — 0). З войска Шылу камісавалі датэрмінова, знайшоўшы медычныя прычыны.

МАНА

Век дваццаты за спіной,
Не збыліся нашы мары.
Мы атручаны маной.
Над табой і нада мной
Маны густыя хмары.

Рэфрэн:

Мана, татальная мана!
Мана, татальная вайна!
А ты кажы праўду, гавары праўду!

Праўда ў свеце ёсць адна,

Праўда нашага сумлення.
Ды татальная мана,
Як татальная вайна,
Ад якой няма збавення.

Рэфрэн

Праўда прыйдзе, як вясна,
І паўсоль зазелее.
Сонца светлае — яна,
А сусветная мана — мумія ў маўзалеі.